

Lige Byrde bryder ej Halsen sønder.
 Man kan ikke klippe Faaret længer end til Skindet.
 Det, som begjæres af Mange, ejes af Faa.
 Markedet lærer Kjøbet.
 Mit er bedre end vort.
 Det er nemt at skjære bred Rem af Andens Ryg.
 Den, som vil nyde, faar og at tilskyde.
 Tag saa Honning, at Bier have Næring.
 Ord gjøre Kjøb, men Pengene betale.
 Renten løber snarere frem end en fieskoet Hest.
 Renten gror og vaager, mens vi sove.
 Pengene vil til den Rige.
 Derfor ere Pengene runde, fordi de skulle løbe.
 Man faar ikke mere af Ræven end Bælgen.
 Et Haar og andet gjør Bonden skaldet.
 Skat og Skyld er ingen Æregave.
 Hvo, som ej bryder sig om det Smaa, vil aldrig det
 Store naa.
 Den Penge, man sparer, er saa god som den, man avler.
 Bedre at sove sig arm end slide sig arm.
 Hvo, der vil have Bondens Sved, skal brede vel paa
 ham og dække ham varm.
 Kjøb i Tide, saa har Du i Nøden.
 Den, som trænger, maa sælge let og købe dyrt.
 Man skal sætte Tæring efter Næring.
 Ødsamt er bundløs.

D. C. R.

Pengemarkedet.

Kjøbenhavn d. 1ste Juli 1873.

Børskrisen i Wien har man endnu ingenlunde faaet
 Bugt med; nogen Bedring lader sig ikke spore, og Frygten
 for en almindelig Handelskrise holder sig stadig. Der har i det
 Hele taget været en stadig og betydelig Tilbagegang i Kurserne,*)

*) Kurstabene i Wien og Berlin. «Deutsche Zeitung» beregner den.
 Værdiforringelse, som de paa Wiener Børsen noterede Papirer

Lige Byrde bryder ej Halsen sønder.
 Man kan ikke klippe Faaret længer end til Skindet.
 Det, som begjæres af Mange, ejes af Faa.
 Markedet lærer Kjøbet.
 Mit er bedre end vort.
 Det er nemt at skjære bred Rem af Andens Ryg.
 Den, som vil nyde, faar og at tilskyde.
 Tag saa Honning, at Bier have Næring.
 Ord gjøre Kjøb, men Pengene betale.
 Renten løber snarere frem end en fieskoet Hest.
 Renten gror og vaager, mens vi sove.
 Pengene vil til den Rige.
 Derfor ere Pengene runde, fordi de skulle løbe.
 Man faar ikke mere af Ræven end Bælgen.
 Et Haar og andet gjør Bonden skaldet.
 Skat og Skyld er ingen Æregave.
 Hvo, som ej bryder sig om det Smaa, vil aldrig det
 Store naa.
 Den Penge, man sparer, er saa god som den, man avler.
 Bedre at sove sig arm end slide sig arm.
 Hvo, der vil have Bondens Sved, skal brede vel paa
 ham og dække ham varm.
 Kjøb i Tide, saa har Du i Nøden.
 Den, som trænger, maa sælge let og købe dyrt.
 Man skal sætte Tæring efter Næring.
 Ødsamt er bundløs.

D. C. R.

Pengemarkedet.

Kjøbenhavn d. 1ste Juli 1873.

Børskrisen i Wien har man endnu ingenlunde faaet
 Bugt med; nogen Bedring lader sig ikke spore, og Frygten
 for en almindelig Handelskrise holder sig stadig. Der har i det
 Hele taget været en stadig og betydelig Tilbagegang i Kurserne,*)

*) Kurstabene i Wien og Berlin. «Deutsche Zeitung» beregner den.
 Værdiforringelse, som de paa Wiener Børsen noterede Papirer

og Virkningerne af de Repriser, der af og til have indfundet sig, ere hurtigt blevne opvejede af ny Ulykker. Saaledes gav i Begyndelsen af Juni den store Wiener Wechslerbanks Fallit Signalet til ny betydelige Fald. Ikke alene havde denne Bank under sin fireaarige virksomme Bestaaen givet et anseligt Udbytte — i 1870 17 fl., i 1871 25 $\frac{1}{2}$, i 1872 56 — men den havde nogle faa Dage før sit Fald offentliggjort sin Balance, der udviste et — Overskud paa omtrent 400,000 fl. Saa kom dens Fald og gav et yderligere Bevis paa, hvad Betydning der kan tillægges den Slags offentliggjorte Regnskaber. Saadanne store Falliter ligesom ogsaa Opdagelsen af storartede Bedragerier — ved Kreditanstalten opdagedes en Defraudation paa omtr. $\frac{1}{2}$ Million Gylden — har gjort Tilstanden i Østrig uudholdelig. For dog, om muligt, at bedre den lidt, oprettedes der i Wien midt i Juni en saakaldet «Wiener Hjælpekomite», bestaaende af de største Bankhuse. Dens Formaal er at diskontere Vexler, at give Laan paa Varer, at give overordentlig Kredit mod andre Sikkerheder, og i det Hele ved hensigtsmæssige Midler at give Effektmarkedet den størst mulige Lettelse. Komiteen vil træde hjælpende til, hvor det gjælder at opretholde sunde Forhold og hvor den Enkeltes Interesse finder sin gode Begrundelse i det Heles højere Interesse. I dette Øjemed skulde der dannes et Fond; men Bidragene hertil ere

have lidt fra 8de Maj til 18de Juni, til med et rundt Tal 373 Mill. fl. Da der imidlertid allerede i den nærmest foregaaende Tid havde været en betydelig Tilbagegang i Kurserne, som for Tidsrummet fra 1 April til 8 Maj er beregnet til et samlet Beløb af omtr. 196 Mill. fl., bliver den hele Værdiforringelse i Løbet af 11 Uger — 569 Mill. fl. Hertil skulde nu endvidere lægges den Tilbagegang, som de ikke paa Børsen noterede Papirer have lidt, en Værdiforringelse, hvis samlede Beløb vel ikke lader sig fuldkomment beregne, men som dog utvivlsomt bringer den samlede Værdiforringelse op til 700 Mill. fl. — d. v. s. til mere end $\frac{1}{3}$ af de meget omtalte 5 Milliarder frcs. — «Börsen-Cour.» beregner paa lignende Maade Kurstabene for omtr. 70 af de vigtigste Effekter paa Berliner Børsen til 131 Mill. Thaler i de samme 11 Uger, og dette repræsenterer kun en Tredjedel af det hele Beløb. Tabene paa internationale Spekulationspapirer ere slet ikke medregnede.

ingenlunde indstrømmede saa rigeligt, som man kunde have ønsket, og Komiteen har derfor ikke kunnet udrette noget Væsentligt. Vel har den et Par Gange interveneret; men med sine utilstrækkelige Midler har den i Virkeligheden Intet udrettet herved. Lignende Komiteer ere blevne oprettede i andre store Stæder i Østrig-Ungarn, saaledes i Pest, hvor Forholdene om muligt ere endnu ulykkeligere end i Wien.

Medens denne langvarige Krise naturligvis har berørt de tyske Børser stærkt, uden dog endnu at bringe dem til at falde — om og hvorlænge de ville holde sig, kan under de nuværende uklare Forhold umuligt afgjøres — ere Forholdene i Danmark forblevne uforandrede. Ganske vist ere vi næppe saa afhængige af Tyskland som af England; men det er dog ikke alene heri, at Grunden til vor uforstyrrede Udvikling maa søges. Man maa ogsaa huske, at Spekulationen hos os, om den end i de sidste Aar jævnlig har været livlig, dog aldrig har været saa vild som i vort Naboland. Den har langt bedre vidst at begrænse sig, og de fleste af de Foretagender, der ved den ere satte i Gang, maa sikkert betragtes som forholdsvis sunde. Pengemarkedet har hele Tiden været rigeligt. — I Lighed med hvad vi have gjort i vore tidligere Beretninger, give vi her en Oversigt over Bevægelserne i Vexelkurserne i det forløbne Tidsrum:

	Tysk Rm.				Sterling.			
	k. S.		3 Md.		k. S.		3 Md.	
	Rd.	β	Rd.	β	Rd.	β	Rd.	β
23 Maj	44	72	44	8	9	2	8	86
27 —	44	76	44	12	9	2	8	86
30 —	44	80	44	16	9	2	8	86
3 Juni	44	80	44	16	9	2	8	86
6 —	44	80	44	16	9	2	8	86
10 —	44	72	44	12	9	4	8	88
13 —	44	68	44	12	9	4	8	88
17 —	44	68	44	12	9	4	8	88
20 —	44	72	44	16	9	4	8	88
24 —	44	76	44	20	9	5	8	89
27 —	44	76	44	20	9	5	8	89

Af betydeligere Begivenheder er der ikke forefaldet nogen paa det danske Marked. Vi bemærke kun til Slutning, at Landmandsbanken under 6 Juni har udbudt til Subskription 1 Mill. Rdl. i $4\frac{1}{2}$ pCt. Hypothekobligationer amortisable ved Lodtrækning til 110 for hver 100 Rdl.

Er Danmark forblevet uberørt af den østrig-ungarske Krise, saa gjælder dette sandelig ikke om Tyskland. De tyske Børsere have frembudt et sørgeligt Skue, og dog er det ikke afgjort, om man har overstaaet det Værste — en almindelig Handelskrise. Det er interessant at se, hvilken Indflydelse Krisen har øvet paa Spekulationen og Begyndelsen af ny Aktieforetagender i Tyskland. For at give en Ide herom skulle vi anføre følgende Kjendsgjerninger: Medens den samlede Agio af Emissionen i April 1873 paa Berliner Børsen udgjorde $4\frac{3}{4}$ Mill. Th. og i Marts endog den uhyre Sum af $6\frac{1}{5}$ Mill. Th., beløb den i Maj kun 5000 Th. I denne Krisens Maaned blev der kun emitteret Aktier for et aldeles ubetydeligt Selskab (Gesel. f. öffentl. Fuhrwesen in Postdam), hvis Kapital kun var 200,000 Th., og hvor Agio var $2\frac{1}{2}$ pCt. Der var rigtignok i den nævnte Maaned blevet «grundet» 7 Selskaber med en samlet Kapital af $9\frac{1}{8}$ Mill. Th.; men Aktierne bleve ikke emitterede: der kom en Mand i Vejen med en Slæde, og det maatte blive ved Hensigten! — I Juni Maaned er der blevet vedtaget en Lov, som vil faa stor Betydning for det tyske Pengemarked — Møntloven. Som bekjendt gjordes der ved Loven af 4 Debr. 1871 om Udprägning af Rigsguldmonter det første Skridt henimod en tysk Møntreform. Men den nævnte Lov, der bestemte, at der skulde udmøntes 20- og 10-Markstykker i Guld, saaledes at der skulde gaa 1395 Mark (der deles i 100 Pfenning) paa 1 Pund Guld, havde ladet flere vigtige Spørgsmaal uafgjorte. Den ny Lov giver en endelig Ordning. Der indføres ved den en enkelt Guldmontfod, hvis Enhed er Marken, og Thalere og Gylden ville altsaa udgaa af Cirkulationen. I Guld skal der møntes: 20-, 10- og 5-Markstk.; — i Sølv: 5-, 2- og 1-Markstk., 50- og 20-Pfenningstk.; — i Nikkel: 10- og 5-Pfenningstk.; — i Kobber: 2- og 1-Pfenningstk. Af Sølvmonter maa der ikke udmøntes mere end 10 Mark pr. Individ,

altsaa i Alt 400 Mill.; af Nikkel- og Kobbermønter kun 2¹/₂ Mark pr. Individ, altsaa i Alt 100 Mill. Den enkelte Guldmondfod hævdes ved § 8, der bestemmer, at Ingen skal være forpligtet til at modtage mere end 20 Mark i Sølv og 1 Mark i Kobber og Nikkel i Betaling. Guld- og Sølvmonternes Finhed skal være ⁹/₁₀. Inddragningen af slidte Mønter og af de Mønter, der skulle sættes ud af Cirkulation, sker paa Rigets Bekostning. Slagskatten fastsættes af Rigskansleren og Forbundsraadet; men den maa ikke overstige 7 Mark pr. Pund Guld. Overskuddet af Slagskatten tilfalder ikke Mønten, men Statskassen. Med Hensyn til Papirspengene*) vedtoges det, at

*) Spørgsmaalet om, hvem der burde bære Omkostningerne ved Papirpengenes Inddragning har været omstridt. Da de enkelte Stater ligefrem have misbrugt deres Ret til at udstede Papirpenge, og det til Skade ikke alene for sig selv, men ogsaa for Nabostaterne, synes det dog ret naturligt, at de enkelte Stater, og ikke Riget, tage Skade for Hjemgjæld. Følgende Tal angive Beløbene af Papirpenge i de forskjellige Stater; det ses heraf, at Hansestæderne med deres mægtige Omsætning slet ingen have, og de elendigste Smaastater derimod Masser!

	Mill. Thaler.	Th. pr. Individ.
Preussen	20,5	0,84
Bayern	12	2,5
Sachsen	12	4,7
Württemberg	3,5	1,9
Baden	2	1,33
Elsas-Lothringen	•	•
Hessen-Darmstadt	2,4	2,9
Sachsen-Weimar	0,6	2,1
Oldenburg	•	•
Mecklenburg-Schwerin	1	1,3
Meckl.-Strelitz	0,8	11,4
Brunsvig	1	3,3
Anhalt	0,95	4,7
Sachsen-Altenburg	0,4	2,8
Sachsen-Coburg-Gotha	0,6	3,4
Sachsen-Meiningen	0,2	1,06
Reuss æ. L.	0,13	3
Reuss y. L.	0,32	3,55
Schwarzburg-Sonderhausen	0,15	2,25

de skulle være inddragne den 1 Januar 1876, og der maa da heller ikke være Banknoter paa mindre Beløb end 100 Mark. De nærmere Bestemmelser om Banknotevæsenet har man imidlertid foreløbig udsat, da denne Sag har mødt en betydelig Modstand.

I Frankrig øvede Regeringsskiftet af 24 Maj en øjeblikkelig stærk Indflydelse paa Børsen. Den første Efterretning om Thiers's Fald modtoges med Forskrækkelse; men det varede dog ikke mange Øjeblikke, inden Baisse'n afløstes af en meget betydelig Hausse: Kursen paa Rentes naaede en i lange Tider ukjendt Højde, og om den end senere er gaaet noget ned, staar den dog altid højere end i Thiers's Dage. Det kan heller ikke nægtes, at den ny Regering i økonomisk Henseende maa indgyde mere Tillid end den forrige protektionistiske. Finansministeren, Magne, er bekjendt som en dygtig Finansmand, og baade han og Handelsministeren, de la Bouillierie, stemte mod Loven om Beskatning af Raastoffer, og afholdt sig fra at stemme i Sagen om Ophævelsen af Traktaten med England. Hvad den nævnte Lov angaar, vil Regeringen sikkert søge at faa den ophævet, og hvad Traktaten af 1860 vedrører, saa er det rimeligt, at man, uden ligefrem at forny den, faktisk vil bringe den i Virksomhed igjen.

I England overraskede Banken Publikum den 4 Juni med en Diskontoforhøjelse til 7 pCt.; men hvad der kom endnu mere uventet, var denne Forhøjelses Nedsættelse til 6 pCt. allerede den paafølgende Ugedag. — Den vigtigste Begivenhed her er forøvrigt Skatkammerkansleren, Mr. Lowe's Lovforslag om en Forandring i Bankakten af 1844. Denne Akt har, som bekjendt, altid haft den Egenskab, at den maa sættes ud af Kraft, naar den, efter sin Ophavsmands Bestemmelse, netop skulde virke: under Kriserne i 1847, 1857 og 1866 har man maattet

	Mill. Thaler.	Th. pr. Individ.
Schwarzb.-Rudolstadt	0,2	2,6
Schaumburg-Lippe	0,37	11,56
Lippe-Detmold	•	•
Waldeck	0,2	3,58
Hansestæderne.	•	•

suspendere den. Alle ere enige om, at der er noget Misligt ved saadanne, om end nødvendige, dog illegale Suspensioner. Men i Steden for simpelt hen at give Regeringen den Ret, den hidtil har manglet, har Mr. Lowe foreslaet, at der i Loven opstilles visse Betingelser, uden hvilke Suspensionen ikke bør tilstedes. En Suspension bør naturligvis kun finde Sted, naar Sedlerne paa Grund af Panik ikke kunne gjøre deres sædvanlige Tjeneste; men foruden at gjøre dette Hensyn gjældende foreslaar Lowe, at det skal gjøres til Betingelse, at Diskontoen mindst er 12 pCt., og at Vexelkursen er England gunstig. Men da Akten i 1847 og 1857 suspenderedes, var Diskontoen kun 8 pCt., og dog vare Alle enige om Suspensionens Betimelighed, ja Nødvendighed. Og i 1866 var Vexelkursen snarere ugunstig, og dog var ogsaa den Gang en Suspension nødvendig. Det er overhovedet altid misligt at opstille saadanne bestemte Betingelser, som Lowe har gjort, da en Krise jo netop fremviser Forhold, som det er umuligt at beregne i Forvejen. Men allermest uheldig er dog den Forudsætning, Lowe er gaaet ud fra, at Kriserne skulde være saa høflige kun at udbryde, naar Vexelkursen er gunstig! Forøvrigt har han indrettet det saaledes, at Banken ikke skal fristes for stærkt til at gjøre Brug af Suspensionen. Det foreslaas nemlig, at hvad der udstedes ud over det legale Beløb, skal være funderet paa Statspapirer, og at Banken skal udbetale Statskassen hele den Fordeel, den maatte gjøre; ja selv om den skulde lide Tab, skal den dog tilsvare Statskassen 10 pCt af det Beløb, der midlertidigen udstedes ud over det legale.